

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIX.

Január - Február

2026

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 1-2

Púšť

Začiatok pôstu nás značí popolom na čele ako vonkajší viditeľný znak pokánia. Zároveň počúvajúc čítania, ktoré nám pôstny čas prináša, zisťujeme, že nás vedie na jedno zvláštne miesto. Tým miestom je púšť.

Príbeh Izraelitov, ktorí putovali púšťou štyridsať rokov poznáme. Pre nich to bola cesta dozrievania. Na púšti sa ukázalo, čo nosia v srdci – dôvera aj reptanie, viera aj strach. Púšť ich zbavila istôt, na ktoré boli zvyknutí v Egypte. Na púšti sa učili spoliehať na Boha.

Aj Ježiša stretávame na púšti. Nie žeby potreboval útek od sveta, ale pripravoval sa na jeho poslanie. Púšť je miesto pokúšenia, ale aj miesto blízkosti Boha. Miesto, kde odpadá zbytočné a ostáva podstatné. Možno si predstavujeme púšť ako prázdno, ticho a nedostatok. No práve to je jej darom. V prázdnote sa ukáže, čo nás skutočne naplňuje. V tichu počujeme, čo inokedy prehluší hluk. V nedostatku si uvedomíme, čo je naozaj potrebné.

Pôst je pozvaním vstúpiť na vlastnú púšť. Nie geografickú, ale vnútornú. Možno to bude púšť ticha – menej slov, menej obrazoviek, viac priestoru pre modlitbu. Možno púšť odpustenia – rozhodnutie pustiť niečo, čo v sebe dlho nosíme. Možno púšť dôvery – krok do neistoty, v ktorej sa budeme musieť oprieť o Boha viac než o seba.

Púšť nie je cieľ. Je cestou. Nikto si ju nevyberá pre pohodlie. Ale práve tam sa rodí nová sloboda. Tam sa učíme, že „človek nežije len z chleba“. Tam sa rozhoduje, komu budeme dôverovať. Počas pôstu sme pozvaní neutekať pred púšťou, ale vstúpiť do nej s odvahou. Nie preto, aby sme si niečo dokázali, ale aby sme dovolili Bohu konať v nás. Lebo púšť nie je miestom opustenosti. Je miestom stretnutia.

Nech je tento pôst cestou, na ktorej sa v tichu a jednoduchosti znova rozhodneme pre Toho, ktorý nás sprevádza aj keď cesta vedie cez púšť.

Milan Cehlárik, administrátor

Biblia za rok

*„Ved' Božie slovo je živé, účinné a ostrejšie než každý dvojsečný meč.“
(Hebr. 4, 12)*

V dnešnej uponáhľanej dobe najčastejšie od známych počujeme, že nemajú čas. Stále sa kamsi ponáhľame. Do obchodu, na poštu, do práce, vyzdvihnúť deti, upratať, variť... Ale ak by sa nám podarilo nájsť si denne aspoň 20 minút času, využime ho pri počúvaní podcastu Biblia za rok. Tento podcast od začiatku roka pomáha šíriť Božie slovo modernou a pútavou formou. Každý deň nás otec Mike Schmitz (v slovenskom znení je to Patrik Taraj) sprevádza Svätým Písmom. Nepočúvame ho chronologicky, ale podľa plánu, ktorý sa nazýva Časová os Biblie. Cieľom je, aby sme sa nestratili v náročných pasážach,

pochopili príbeh spásy ako celok i všetky súvislosti. Okrem toho je veľmi zaujímavé, že každá epizóda obsahuje aj komentár k tomu, o čom sme čítali, krátke zamyslenie a modlitbu. Navyše pri počúvaní si častokrát uvedomíme veci, ktoré pri čítaní možno aj prehliadneme. Obohacujúci je aj krátky komentár, či zamyslenie nad tým čo sme počúvali. Zistíme, že nie nadarmo sa hovorí, že Biblia je Knihou kníh. Na jednotlivých príbehoch biblických postáv pozorujeme ich zlomenosť, strach, mnohokrát ľsti, závisť, ale napokon aj transformáciu k lepšiemu. A to je pre nás veľmi povzbudzujúce, uvedomiť si, že aj tých, ktorých si Pán vyvolil, prežívali rôzne vnútorné zápasy, pády, či osobné zlyhania. Vždy však badáme, že Božie milosrdenstvo je nekonečné. V príbehoch, ktoré sú staré tisíce rokov tiež

BIBLIA ZA ROK

S OTCOM MIKEOM SCHMITZOM
A JEFFOM CAVINSONOM

NACÍTALI: OTEC PATRIK TARAJ
A OTEC PAVOL FORGÁČ

vidíme, že sú aktuálne a stále živé i v dnešnej dobe. Skúsme to teda, naladíme sa na Bibliu napríklad aj takouto formou a posuňme sa vpred v našej viere, v našich životoch. Podcast je dostupný na Spotify, YouTube, Apple Podcast, ale nájdete ho i na rádiu Lumen o 12:30 hod. Jeho presný názov je: Biblia za rok (s otcom Mikeom Smitzom).

Ivana Velšic Izakovičová

Milá žena!

Nemáš niekedy pocit akoby ti nikto nerozumel – dokonca ani ty sama? Akoby si stále hľadala svoj zmysel, svoju podstatu? Nezúfaj! Byť ženou je úžasné poslanie, no rovnako komplikované. Občas máme pocit, že na nás padá celý svet, že sa točí rýchlejšie než sme to schopné vnímať. Zdá sa nám, že naše vnútro je plné rôznorodých pocitov, ktorými sa veľakrát necháme ovládnuť... A tak akosi v mylenej predstave o sebe zabúdame na svoju ženskosť. Možno kvôli okoliu – aby sme sa ľuďom nezdali príliš precitlivené – možno kvôli sebe, lebo sa bojíme zlyhania. Nebojme sa byť samy sebou! Nebojme sa objaviť krásu ženskosti, nazrieť do jej hĺbky. Poslanie ženy je vznešené a nádherné. Veď sám Boh ju stvoril takú krásnu a vzácnu. Vložil do nej kúsok seba. Utvára ju po boku muža, aby ho dopĺňala, aby mu pomohla ot-

vorit' sa Bohu. Ona má schopnosť otvárať sa, nechať sa zaplňať. Cez túto vlastnosť Boh robí ženu prostriedkom na odrazenie obrazu lásky Božskej Trojice. Sám Ježiš sa na kríži s rozpäťtými rukami absolútne otvára a dáva sa svetu. Možno sa pýtaš – Ako spoznať svoje poslanie? Kľúčom je sebaaprijatie, duchovný rast. Náš vzťah k sebe samým do veľkej miery ovplyvňuje aj vzťah k okoliu. Keď sme samy sebou neisté, nedokážeme sa naplno otvoriť novým vzťahom, spochybňujeme sa, porovnávame sa z druhými. A napokon – koľkokrát aj ostatní premýšľajú rovnako. Bráni nám to rozvíjať sa, žiť v slobode, do ktorej nás Boh pozýva. Preto mi dovoľ, milá žena, predstaviť ti prostriedok sebapoznania a prehĺbenia svojej viery – výzvu pre ženy, ktorú pripravilo spoločenstvo Efata. Táto výzva trvá deväťdesiat dní. Začala sa 5. januára a končí Veľkonočnými sviatkami. Poskytuje priestor zdokonaľiť sa v troch oblastiach, a to „te-

lesnô, duchovnô a ostatnô“. Každá z týchto oblastí obsahuje činnosti, v ktorých môžeš rásť. V rámci duchovnej oblasti sú to tieto: chodiť na svätú omšu častejšie, než bežne chodíš – teda vyhradiť si v týždni jeden deň na návštevu kostola okrem nedele. Ak už na svätú omšu chodíš pravidelne, vyhrad' si ešte jeden ďalší deň. A ak sa zúčastňuješ bohoslužby počas celého týždňa, snaž sa v tom pokračovať. Nasledujúcim bodom je osobný čas strávený pri Bohu. Vyhrad' si denne tridsať minút na akýkoľvek spôsob modlitby, ktorý ti vyhovuje. Ďalej strávi nejaký čas s Pánom prostredníctvom čítania denného evanjelia a rozjímania o ňom. Súčasťou telesnej výzvy je aspoň trikrát za týždeň sa venovať ľubovoľnému druhu pohybovej aktivity, snažiť sa zdravšie stravovať – obmedziť sladkosti či fastfood. A napokon do časti „ostatnô“ môžeš zaradiť vlastné výzvy, veci a oblasti, v ktorých by si sa chcela zlepšiť – napríklad obmedziť čas strávený na sociálnych sieťach, zbaviť sa zlozvykov, počúvať hudbu, ktorá ťa vedie bližšie k Bohu, atď. Celý tento proces si môžeš zaznamenávať, zapisovať, aby si sa aj spätne mohla pozrieť na to, ako sa počas uplynutých dní formovala tvoja osobnosť. Spočiatku sa môže zdať, že toľko cieľov z toľkých oblastí je priam nemožné alebo príliš náročné splniť. Treba však pripomenúť, že tento plán ťa nemá obmedzovať, ale posúvať.

Nemusíš sa naň pozerat' ako na zoznam, v ktorom ak nesplníš všetky body, automaticky zlyháš. Každú oblasť si môžeš prispôbiť podľa svojich individuálnych potrieb. Pri plnení výzvy je veľkou pomocou, ak si nájdeš priateľku či komunitu, ktorá sa k tebe pridá. Budete sa tak môcť navzájom zdieľať a podporovať. A nakoniec tá najkľúčovejšia rada: pozvi na túto cestu Boha, pretože jedine s ním má celé tvoje snaženie zmysel. Nejde o to, aby z teba na konci bola vyšportovaná krásavica, ktorá je všetkým na obdiv, ale žena, ktorá sa môže konečne cítiť dobre keď je sama sebou – pretože v Bohu spoznala a obľúbila si svoju identitu. Pápež František vo svojej katechéze o seba-poznaní povedal: „*Jedine Pán nám môže dať potvrdenie našej hodnoty. Hovorí nám to každý deň z kríža: zomrel za nás, aby nám ukázal, akí sme v jeho očiach vzácní. Neexistuje žiadna prekážka alebo zlyhanie, ktoré by mohli zabrániť jeho nežnému objatiu.*“ A ďalej pokračuje: „*Modlitba a seba-poznanie nám umožňujú rásť v slobode. Je to na to, aby sme rástli v slobode! Sú to základné prvky kresťanského života, cenné prvky pre nájdenie vlastného miesta v živote.*“ Milovaná, ak cítiš potrebu zmeny, skús dať šancu tejto výzve, aby si mohla v skutočnej slobode pod Božím vedením písať svoj príbeh!

Lenka Dubovská

Prvá zahraničná cesta pápeža Leva XIV.

Minulý rok bol v dejinách Cirkvi významným na mnohé udalosti. Dňa 21. 4. 2025 zomrel pápež František (pápežom bol od roku 2013), dňa 8. 5. 2025 bol za nového pápeža zvolený kardinál Robert Francis Prevost. Prijal meno Lev XIV. V roku 2025 sme si pripomenuli aj 1700 rokov od zvolania prvého ekumenického koncilu v dejinách Cirkvi. Konal sa v meste Nicea (dnešný Iznik) v Turecku a zvolal ho cisár Konštantín. Koncilu sa zúčastnilo viac ako 300 biskupov. Hlavným cieľom tohto koncilu bolo vyhlásenie jednotného vyznania viery, ktoré zdieľajú všetky cirkvi a cirkevné spoločenstvá a jednoznačné vysvetlenie vzťahu medzi Otcom a Synom. Pri príležitosti 1700. výročia Prvého nicejského koncilu sa v minulom roku od 27. 11. do 2. 12. uskutočnila prvá apoštolská cesta nového pápeža Leva XIV. Cesta bola naplánovaná ešte pre pápeža Františka, ktorý veľmi túžil navštíviť Turec-

طوبى لفاعلي السلام
Heureux les Artisans de Paix

ko a Libanon. Prvou zastávkou pápeža Leva bolo mesto Ankara, kde sa stretol s predsedom tureckého úradu pre náboženstvo, navštívil Prezidentský palác a navštívil Mauzóleum Ataturka. Jeho hlavným odkazom bolo: „kráčajme spolu v pravde a priateľstve.“ V Istanbule navštívil Domov dôchodcov Malých sestier chudobných, poďakoval sa za starostlivosť o chorých postihnutých Alzheimerovou a Parkinsonovou chorobou.

Pope Leo XIV

Apostolic Journey to Türkiye. Nicaea 325-2025

27 November - 30 November

One Lord, one faith, one baptism

Pri podpise spoločnej deklarácie

„Seniori sú pokladom.“ V Izniku – mieste konania Prvého nicejského koncilu pripomenul, že sa znovu máme pýtať „kým je Ježiš Kristus v živote dnešných žien a mužov, kým je pre každého z nás“ a že spoločné vyznanie viery spája všetkých kresťanov. V tretí deň pobytu navštívil pápež „Modrú mešitu“, kde zostal len ako hosť, ktorý počúva. Stretol sa s ekumenickým patriarchom Bartolomejom I. a podpísali deklaráciu, ktorej vyjadrili záväzok pokračovať v dialógu smerom k spoločnému dátumu slávania Veľkej noci pre všetkých kresťanov. Spoločne požiadali o okamžité ukončenie tragédie vojny. Priniesli napriek znepokojivej situácii vo svete posolstvo nádeje: BOH ĽUDSTVO NIKDY NEOPUSTÍ. Po modlitbe v arménskej katedrále a príhovore v Bazilike sv. Juraja, v ktorom povzbudil veriacich, aby počas adventu budovali tri mosty jednoty: most vnútornej jednoty Cirkvi, most ekumenického porozumenia a most dialógu s ľuďmi iných náboženstiev, odletel do Libanonu. V

Bejrúte sa stretol s prezidentom Libanonskej republiky a s významnými cirkevnými a občianskymi predstaviteľmi. Navštívil hrob sv. Charbela Makhloufa v Annayi a zveril jeho príhovoru potreby Cirkvi, Libanonu a celého sveta. Libanonským duchovným v Harisse odkázal: „v zranenom svete buďte vôňou Krista, zostaňte tvorcami jednoty a opierajte sa o silu modlitby.“ Vrcholom pápežovej cesty bolo stretnutie s mladými na námestí v Bkerké. Odovzdal im toto posolstvo: „Drahí mladí, chcel by som vám zanechať jednoduchú a krásnu modlitbu pripisovanú svätému Františkovi z Assisi: „Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja: kde je nenávisť, nech prinesiem lásku, kde je urážka, nech prinesiem odpustenie, kde je nesvornosť, nech prinesiem jednotu, kde je pochybnosť, nech prinesiem vieru, kde je blud, nech prinesiem pravdu, kde je zúfalstvo, nech prinesiem nádej, kde je smútok, nech prinesiem radosť, kde je tma, nech prinesiem svetlo.“ Nech táto modlitba udržiava vo vašich srdciach

Pápež Lev XIV. pri hrobe sv. Charbela

Pápež Lev XIV. v psychiatrickej nemocnici

Pápež v bejrútskom prístave

radosť evanjelia a kresťanské nadšenie. „Nadšenie“ znamená „mať Boha v duši“. Keď v nás Pán prebýva, nádej, ktorú nám dáva, prináša ovocie vo svete. V skutočnosti je nádej „chudobná“ čnosť, pretože sa predstavuje s prázdnyimi rukami: jej ruky sú vždy pripravené otvárať dvere, ktoré sa zdajú byť zatvorené únavou, bolesťou či sklamaním. Pán bude vždy s vami a môžete si byť istí podporou celej Cirkvi v rozhodujúcich výzvach vášho života a dejín vašej milovanej vlasti. Zverujem vás pod ochranu Božej Matky, našej Panej, ktorá z výšin tohto vrchu hľadá na toto nové rozkvitnutie. Mladí ľudia Libanonu, vzrastajte mocne ako cédre a nechajte svet rozkvitnúť nádejou!“

Táto radostná atmosféra ukázala nádej spolužitia medzi kresťanmi a moslimami. V posledný deň apoštolskej cesty navštívil psychiatrickú nemocnicu. Dojímavé boli slová sestry Márie, ktorá hovorila o práci v nemocnici a o ľuďoch o ktorých sa nemá kto starať, ktorých nikto nechce a ktorí sú odkázaní na ich pomoc. Pápež všetkých uistil, že ich má vo svojom srdci, že Ježiš prebýva vo všetkých chorých, ale aj v zamestnancoch. Povzbudil ich, aby nestrácali radosť z tohto poslania a poďakoval za ich milosrdnú lásku. Jedným z najsilnejších momentov bolo zastavenie v bejrútskom prístave pri pamätníku obetí výbuchu (v roku 2020), kde ticho načúval príbuzným obetí, ktorí sa stále nedočkali spravodlivosti a ktorí sa jej stále domáhajú. V Libanone pápež často hovoril o svojom pápežskom hesle: „V Jedinom (Kristovi) sme jedno.“ Pripomenul, že ľudské vzťahy, spoločenstvo, schopnosť darovať si čas a pozornosť sú dôležité nielen pre veriacich, ale pre celé ľudstvo. A práve v Libanone je vidieť, ako si kresťania a moslimovia roky budujú spoločný priestor, delia sa o radosť, aj o utrpenie. A toto spolužitie môže byť darom pre západný svet, ktorý často zakladá pohľad na druhého skôr na obave, než na stretnutí. Pápežova cesta do Turecka a Libanonu bola svedectvom, že jednota nie je minulosť, ale úloha. A že pokoj prináša len vytrvalé kroky k sebe navzá-

jom v priateľstve, pravde a viere. Jeho rozlúčková reč na letisku v Bejrúte je silným posolstvom nielen pre libanonský ľud, ale pre celý Blízky východ a celé ľudstvo.

Spracovala Helena Tajcnárová

Zvončianski seniori bilancovali

V sobotu, dňa 10. 1. 2026 sa za účasti starostky obce JUDr. Zuzany Nebylovej v kultúrnom dome vo Zvončine uskutočnila výročná schôdza Senior klubu Zvončín. Hlavným cieľom bolo vyhodnotenie aktivít klubu za minulý rok. Ustanovujúca schôdza Senior klubu Zvončín sa uskutočnila pred rokom 13. 1. 2025. Súčasný senior klub vznikol ako následník senior

Obr. výročná schôdza 2026

klubu, ktorý založila PhDr. Erika Princová v roku 2008. Klub pracuje pod Obecným úradom vo Zvončine a bol schválený obecným zastupiteľstvom 13. marca 2025. Hlavnou výzvou klubu je aktivizovať a integrovať zvončianskych seniorov do spoločenského diania obce, čo sa aj v nemalej miere podarilo. V súčasnosti má klub viac ako 80 členov. Činnosť klubu sa ťažiskovo sústreďuje na organizovanie podujatí a akcií, výchovno-vzdelávaciu činnosť, turistiku, na spoluprácu a prípravu podujatí s obecným úradom, miestnymi organizáciami a verejnoprospešné práce. Členovia klubu sa stretávajú raz mesačne, každý prvý pondelok v mesiaci. Každú stredu záujemcovia realizujú nordic walking. V rámci mesačných zasadnutí sa organizujú rôzne prednášky, ktoré pravidelne mesačne pripravuje V. Lančaričová. Taktiež klub zorganizoval dve prednášky s externými prednášateľmi: Zdravý životný štýl – G. Lachová, Prevencia kriminality – zástupcovia Policajného zboru Trnava, besedy (s vdp farárom M. Cehlárikom, bývalou lekárkou MUDr. B. Janíkovou), tematicky ladené akcie často obohatené kultúrnym vystúpením našich hudobníkov pod vedením Ing. Danky Adamcovej a harmonikárky Stanky Oravcovej. K najvýznamnejším možno zaradiť: Fašiangové posedenie, Kvetná nedeľa vo Zvončine, prázdninová opekačka, výstava Plody na-

šej zeme, Dušičkové dekorácie, premietanie dokumentárneho filmu Potulky Karpatmi. Zorganizovali sa tri spoločné zájazdy: Banská Štiavnica, Gabčíkovo, Komárno, kde sme mohli spoznať nielen prírodné ale aj kultúrne krásy nášho čarovného Slovenska. Spoločne sme absolvovali aj farskú púť v jubilejnom roku „Pútnici nádeje“ v našom dekanáte v kostole Narodenia Panny Márie v Smoleniciach so spoločným obedom na Smolenickom zámku. Z kultúrnych podujatí treba spomenúť návštevu divadelného predstavenie Pomalý svet Roberta Castlea v Divadle Jána Palárika v Trnave v hlavnej úlohe s našou obyvateľkou Máriou Jedľovskou a vystúpenie Sľuku v Amfiteátri. V jarných mesiacoch sme spoločne s Poľovným združením zorganizovali brigádu na vyčistenie a skrášlenie našej obce. Minulý rok sme ukončili spoločnou prechádzkou za zdravím a následne spoločným mikulášskym posedením. Podobné aktivity by sme chceli organizovať aj v tomto roku. V januári sme už uskutočnili spoločný zájazd do Tatier spojený s prehliadkou Tatranského ľadového domu na Hrebienku, ktorý tento rok vzdáva poctu dvom pápežom – Františkovi, ktorý v roku 2025 zomrel, a Levovi XIV., ktorý ho nahradil. O úspešnosti fungovania klubu svedčí bohatá účasť nielen na tejto výročnej schôdzi ale aj na pravidelných mesačných stretnu-

*Obr. pochod zdravia**Obr. výlet Gabčíkovo**Obr. zájazd Komárno**Obr. farská púť, Smolenice*

tiach a aktivitách klubu. Pevne veríme, že nám tento elán vydrží čo najdlhšie.

Zita Izakovičová

Ďakujeme Vám

So začiatkom nového kalendárneho roku si spájame svoje nové predsavzatia, želania, z ktorých pri ich plnení máme spokojnosť i potešenie. Ľudia sme rôzni, máme svoje predstavy o spokojnosti, o životných príbehoch, z ktorých máme radosť a na ktoré i odstupom času radi spomínáme. Z tohto pohľadu je veriaci človek šťastným človekom. Naša viera nám prináša do srdca pokoj, radosť z prežitého času tu na zemi. Stačí prísť do Božieho chrámu, počúvať Božie slovo, žiť podľa neho svoj každodenný život. Máme možnosť každý deň vo svojej farnosti prísť do kostola a obohacovať sa vo svojej viere, ďakovať pánu Bohu za dary, ktoré každý deň dostávame. Rozmýšľajúc týmto spôsobom zistíme, že od nás sa žiada málo a dostávame veľa. Je to príjemné konštatovanie, postupnou úvahou pridáme k tomu, že nám to niekto uľahčuje, robí niečo za nás a preto to my máme také jednoduché a ľahké. Áno, sú medzi nami takí, ktorí nám to uľahčujú a preto sme im povďační a vážime si ich. Sú to dôstojní páni fa-

rári, pani kostolníčky, organisti, speváčky, miništranti. Za mnohých veriacich z farnosti Suchá nad Parnou, filiálky Košolná sa preto chcem veľmi pekne poďakovať Vám dôstojný pán farár za vašu pastoračnú prácu, ktorou nás duchovne obohacujete, za vaše úsilie viesť a vychovávať nás k Božej láske a milosti. Veľmi pekne ďakujeme i dôstojnému pánovi farárovi z Doliny, ktorý k nám prichádza počas vášho zastupovania. S úctou a vďakou pozeráme na pani kostolníčky Matildu Tomašovičovú a Vlastu Behúlovú. Uvedomujeme si, že príprava Božieho chrámu pred sv. omšou je náročná a zodpovedná. Prichádzame do vysvieteného kostola, v pokoji a osobnom rozjímaní sa pripravujeme na začiatok sv. omše. Uvedomujeme si, že je to, pani kostolníčky, vďaka vašej už vyše 12-ročnej starostlivosti a obetavosti. Poďakovanie zasielame i nášmu organistovi Petrovi Tollarovičovi, ktorý veľmi rád a obetavo chodí z Trnavy a svojim hraním a spevom obohacuje priebeh sv. omši. Úprimné poďakovanie patrí i nášmu speváckemu zboru pod vedením Lenky Zacharovej, Ivanke Bohušovej, Ivetke Bohušovej, Janke Čapekovej, Alžbetke Čapekovej, Karolínke Danišovej, Ivanke Horvátbovej, Gabike Huliakovej, Jozefovi Ševčíkovi. Tešíme sa a sme povďační,

že v ich podaní zaznievajú veľmi pekné, zbožné, jemné piesne, naplňajú tým myšlienku – kto spieva, dvakrát sa modlí. Veľké poďakovanie zasielame i speváckam počas pohrebných obradov Vlaste Behúlovej, Jarmile Chvostekovej, Anne Poláčkovej, Márie Ševčíkovej, obetavému Jozefovi Ševčíkovi. Ďakujeme i Martinovi Bobokovi, ktorý veľmi ochotne pomáha pri pohrebných obradoch. Naša vďaka patrí i chlapcom miništrantom, Janko Lach, Matúško Silný, Jarko Smeták, Ondrejko Smeták prichádzajú z filiálky Zvončín. Veľmi si to vážime, sú pekným príkladom pre chlapcov z filiálky Košolná. Vidiac pri oltári Romanka Boboka, mnohým z nás prichádza myšlienka, že sa veľmi pekne vydáva po ceste, ktorou kráčal pre nás nezabudnuteľný pán Florián Planeta. Mnohí by sme si priali, aby si k oltáru našli cestu i chlapci z filiálky Košolná, ktorí nám pred oltárom chýbajú. Môže to byť pre nás našou spoločnou výzvou, aby sme pozvali chlapcov pred oltár. Skúsme, košolanské mamy, otcovia, babky, dedkovia osloviť a povzbudiť svojich synov, vnukov k miništrovaniu. Vhodná chvíľa môže byť pri príprave na prvé sväté prijímanie, ale i skôr alebo i neskôr. Nikdy nie je neskoro osloviť svojich synov a vnukov. Môže to byť naša užitočná zásluha, že ich privedieme pred oltár.

Nám to bude na radosť, im na osoh pri formovaní duchovných hodnôt. Veď nás to predsa nebude stáť veľa námahy a úsilia. Ktorí môžeme, čítajme na sv. omšiach Božie slovo, ktorí môžeme prinášať obeť dary, môžeme byť príkladom mladým i tým, ktorí sa dlhšie rozhodujú. Očakáva sa to od nás, máme medzi sebou vzory, ktorí to zatiaľ robia za nás, ďakujeme im.

Milan Tollarovič

December až január v našej farnosti

krsty:

- * Mateo Lukáš Cifra, Voderady
- * Elizabet Stanová, Suchá

pohreby:

- + Mária Oleniačová, Košolná
- + Mária Danišovičová, Suchá
- + Marta Izakovičová, Suchá
- + Amália Jandová, Suchá
- + Ján Knap, Suchá
- + Jozef Kratochvíl, Košolná
- + Helena Marhavá, Suchá
- + Elena Vavrová, Košolná
- + Ida Holešová, Zvončín
- + Anna Zofčíková, Suchá
- + Anna Boboková, Košolná

Farské oznamy

Bohoslužby na február - marec 2026

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnos-
ťou na nedeľu)

sv. spoveď

každý deň polhodinu pred sv. omšou
(okrem nedele a sviatkov)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

krížová cesta

piatok – Suchá – 17:15 hod., nedeľa –
Suchá – 15:00 hod., Košolná – 14:00 hod.,
Zvončín – 15:00 hod.

Sviatky a významné dni február a marec 2026:

- 11. 2. – 34. svetový deň chorých
- 18. 2. – Popolcová streda – začiatok
Pôstneho obdobia
- 19. 3. – Sv. Jozefa, ženícha Preblahosla-
venej Panny Márie
- 25. 3. – Zvestovanie Pána
- 29.3. – Palmová nedeľa

*„...pôst pre kresťana má hlbší nábo-
ženský význam, lebo tým, že zmenšu-
jeme to, čo živí naše telo, učíme sa
prekonávať náš egoizmus a otvoriť
srdce pre lásku k Bohu a k blížnemu.“*

Benedikt VI.

Úmysly Apoštolátu modlitby na február 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby nevyliciteľne choré deti aj ich rodiny dostávali potrebnú zdravotnú starostlivosť – aby nikdy nestrácali silu a nádej.
- **Úmysel našich biskupov:** Za chorých, starých a opustených, aby skrze pomoc a blízkosť Cirkvi zakúsili Božiu blízkosť.

Úmysly Apoštolátu modlitby na marec 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby krajiny na celom svete dospeli k účinnému odzbrojeniu, predovšetkým jadrovému, a aby svetoví lídri namiesto násilia volili cesty dialógu a diplomacie.
- **Úmysel našich biskupov:** Za úctu k životu od počatia po prirodzenú smrť, aby sme v každom človeku rozpoznávali Boží dar a chránili ho pred kultúrou smr-
ti a sebeckého pohodlia.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov
S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok